A°. 1839. N°. 13.

DONDERDAG DEN 14den FEBRUARIJ.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 11 Februarij 1839.*

Van wege den Heer Gouverneur Generaal *ad interim*, wordt hiermede bekend gemaakt, dat ten gevolge van het daaromtrent gedaan verzoek, *Brieven van Manumissie* zijn verleend geworden aan de navolgende Slaven, als:

1°. Aan den Slaaf *Louis*; toebehoord hebbende aan Mr. P. FIERS SMEDING.
2°. Aan den Slaaf *Jacobus*; toebehoord hebbende aan N. M. SCHUSTER.
3°. Aan den Slaaf *Petrus Frederik*; toebehoord hebbende aan den Boedel van wijlen M. M. VORMKALL; en dat gemelde gemanumitteerden voortaan zullen heeten:

1°. LODEWIJK VAN LISSE.
2°. JACOBUS BERNHARDUS OEVER.
3°. PETRUSFREDERIK BIJDERHAND.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 13 Februarij 1839.*

Bij resolutie van den Heer Gouverneur Generaal *ad interim* van den 12 dezer No. 272 | 236, is aan het Lid van den Kolonialen Raad J. ZAAL, op deszelfs verzoek *eervol* ontslag verleend, als Voorzitter der *Commissie van Geneeskundig onderzoek en toevoorzigt*, en van die tot *onderzoek naar de ziekte der Mulaatschheid*; en in deszelfs plaats benoemd, de Heer N. BOX, tijdelijk Lid van den Koloniale Raad.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 13 Februarij 1839.*

Bij resolutie van den Heer Gouverneur Generaal *ad interim* van den 12 dezer No. 278 | 241, is aan den Heer J. F. DE ROOIJ, uit hoofde van deszelfs voorgenomen vertrek uit de Kolonie, *eervol* ontslag verleend, als plaatsvervangend LID in de *Commissie van Geneeskundig onderzoek en toevoorzigt*, en in dezelfs plaats benoemd de Heer J. C. HARTMAN, Apothecar alhier.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

SCHEEPS-TIJDINGEN.

UITGEKLAARD.

In het Neder-district Nickerie.

Den 10den Januarij ll., het Schip *Catharina*, Kapt. Jan K. Klunder, naar Amsterdam, lading: 291 vaten Suiker, 64 vaten heete en 18 dito gebroken Koffijen en 28 balen schone Katoen.

Den 29sten, de Nd. Am. Brik *Margaretha Ann*, Kapt. R. Watters, naar New-York, lading: 198 vaten Melasse.

In de BURGERLIJKE STAND alhier, zijn ingeschreven als:

BEVALLEN: Den 30sten December 1838, Geertruida Wilhelmina Josina Hoyel, *dochter*. Den 1sten Januarij 1839, Sally Polak, Echtg. van Elias Lijons, *zoon*. — Idem, Albertina [illegible] Berg, *dochter*. — Den 2den, Anna Fraiss, Echtg. van Johs. Abrahamsz, *dochter*. Den 5den, Hendrika Magdalena Brunswijk, *zoon*. — Den 9den, Charlotte Maria Hendrika Kamphuijs, Echtg. van Simon Henrich Bick, *zoon*. — Den 13den, Grazia del Castilho, Echtg. van Salomon Meijer Bromet, *zoon*. — Idem, Merian Isaak Jacob de Meza, *dochter*. — Idem, Maria Suzanna Gelagh, *dochter*. — Den 15den, Margaretha Cadzand, *dochter*. — Idem, Leentje Tulp, *zoon*. — Den 16den, Antoinetta Elisabeth Maria Wagner, Echtgenoot van Cornelis Gheerlings, *dochter*. — Idem, Agnes Marion Hyslop, Echtg. van William Gorden, *dochter*. Den 18den, Mietje van Middelhoff, *zoon*. — Idem, Nanny van Jacot van Im Thurn, *zoon*. — Den 20sten, Rebecca Petronella van Pardo, *dochter*. — Den 21sten, Anna Henrietta Abendanon, Echtg. van Isaak Salomon de Vries, *zoon*. — Den 22sten, Margaretha Bossoeld, *dochter*. — Idem, Sally Marie Gomperts, *zoon*. — Den 24sten, Charlotte Louisa Schmidtmer, Echtg. van Samuel Johannis Gerrit Visser, *zoon*. — Idem, Johanna Theodora Middelhoff, *dochter*. — Den 25sten, Jacoba Johanna Comvalius, *zoon*. — Idem, Mietje Antje Heilbron, *dochter*. — Idem, Jeannette Antoinette Drouin, *dochters*. — Den 26sten, Margaretha Kramer, *dochter*. — Den 31sten, Elyza Henriette Hünten, *dochter*. — Idem, Maria Bardina Louis, *dochter*. — Idem, Johanna Wilhelmina Maria van Fuchs, *zoon*.

ONWENLOOS GEBOREN: Den 8sten Januarij 1839, een kind, van het Mannelijk geslacht van Rachel Cohen Lobato, en David Vieira. — Den 13den, een kind van het Mannelijk geslacht van Aspasia Susanna Portenhorff. — Den 23sten, een kind van het Vrouwelijk geslacht van Wilhelmina Federina van Beverdam. — Den 29sten, een kind van het Vrouwelijk geslacht, van Anna Philippina van Bernard.

OVERLEDEN: Den 3den Januarij 1839, Judith Arrias Wed. Aron Jededja da Costa, oud 66 jaren. — Den 4den, Judith Bueno de Mesquita, oud 48 jaren. — Den 5den, R. W. Battler, (Milit. Hosp.) oud [illegible] jaren. — Idem, Semire van van Koperen, oud 80 j. — Den 14den, Jacques François, zoon van Elisabeth Albertina Roepel, oud 3 maanden. — Den 16den, Abraham Mozes, zoon van Moses Abrahan Jesurun, en Marian Sarrooa, oud 2 m. — Den 18den, Adriana Wilhelmina Georgina, dochter van Albertina van van den Berg, oud 18 dagen. — Den 21sten, Rudolph Pierre Cordova, oud 38 jaren. — Den 22sten, Asker Samuels, zoon van Samuel Alexander Samuels en Anna Joseph Elkan Lesli, oud 3 maanden en 24 d. — Idem, Maria Henriette van Roux, oud 89 j. — Den 23sten, Janate Valois, oud 85 jaren. — Idem, Joseph Andries, zoon van Josina Geertruida Monsanto, oud 8 maanden. — Idem, Willem Christoffel Ouse, oud 45 jaren. — Den 26sten, Jean Pedro, zoon van Mietje Catharina de Vries, oud 4 maanden. — Idem, Cateau dochter van Joseph Heidemans en Dientje Mozes Cesary, oud 9 maanden. — Den 27sten, Eduard Ludolph, zoon van Christina Charlotte Rodenbach, oud 8 maanden. — Idem, Martha Elisabeth Fort, oud 33 jaren. — Idem, David Abraham, zoon van Abraham Benjamin de Vries en Rachel Jacob de Vries, oud 6 m. — Idem, Johanna Wilhelmina, dochter van Johannes Beijdendorp, oud 3 maanden. — Den 29sten, Jacques Thenon, oud 32 jaren. — Idem, François Lodewijk Mersso, oud 31 j. — Den 30sten, Olivier Vincent Van Plassard (geb. Goute), oud ongeveer 70 jaren. — Den 31sten, Anne Philippine van Bernard, oud 40 jaren.

ADVERTISSEMENTEN.

De Administrateur van Financien, zal onder de nadere goedkeuring van den Heere Gouverneur Generaal *ad interim* der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, aan de minst inschrijvenden besteden, de levering gedurende een zijdelingsch van *Zes Maanden*, aan te vangen den *eersten April 1839* en eindigende den *dertigsten September* deszelven Jaars, der in dien tijd benoodigde navolgende artikelen, waaruit de Militaire rantsoenen zijn zamengesteld, ten bedrage van *plus minus*:

(70,000) *Zeventig Duizend* ponden *GEZOUTEN VLEESCH*.
(12,500) *Twaalf Duizend Vijf Honderd* ponden *GEROOKT GEZOUTEN SPEK*.
(175,000) *Honderd Vijf en Zeventig Duizend* ponden gebuild *TARWE MEEL* of *BLOEM*.
(60,000) *Zestig Duizend* ponden *RIJST*.
(20,000) *Twintig Duizend* pinten *JENEVER*; — en
(12,500) *Twaalf Duizend Vijf Honderd* pinten *AZIJN*;

AMSTERDAMSCH Gewigt en Maat; en zulks op de Condition en voorwaarden, welke voor de gegadigden, ten burele der Financieele Administratie ter lezing liggen, alwaar de verzegelde inschrijvings billetten zullen worden aangenomen tot VRIJDAG den 15den Februarij des Jaars 1839, des morgens ten *negen* ure.

Paramaribo den 9 Februarij 1839.

De Administrateur voornoemd,
CH. LEES.

(7311) Van wege het Collegie van Commissarissen voor het Departement der *Onbeheerde Boedels*, wordt bij deze ter kennis van de daarbij belanghebbenden gebragt, dat J. F. DE ROOIJ, als Gemagtigde van EVERARDUS JOHANNIS POTGIETER en ANNA JACOBA POTGIETER, zich bij rekeste aan het Collegie heeft gewend, met verzoek, dat aan hem mogt worden af- en overgegeven den Boedel HENDRIK POTGIETER; zullende wanneer daartegen geene oppositien mogte inkomen, door welgemeld Collegie na verloop van *zes* weken, daarop worden gedisponeerd, als hetzelve bevinden zal te behoeren.

Paramaribo den 11 Februarij 1839.

De fungerende Secretaris,
F. C. COBLIJN.

(646) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, belast met de vervolging der *halsstarrige Belastingschuldigen*, zal op Vrijdag den 15den Februarij 1839, des voormiddags om *negen* uren, den oorstaan van Heeren Gecommitteerde Raden, uit gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

De Slaaf *Cornelis*, aankomende JUDITH DE MIRANDA.

De Slavin *Merie*, aankomende Boedel J. H. B. LOUZADA.

De Slaaf *Eduard*, aankomende de Minderjarige F. D. GROEN.

De Slavin *Suzanne*, thans staande op de naam van J. G. PIRARD.

Paramaribo den 9 Februarij 1839.

R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

(7284) De Exploicteur bij het Geregtshof dezer Kolonie, als daartoe bijzonderlijk door hetzelve Geregtshof gecommitteerd, zal op Dingsdag den 19den Februarij 1839, des voormiddags ten 9 uren, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden, tot de zaken van Kuratele en Sequestratie, publiek voor den tijd van *drie* maanden VERHUREN:

De Slaven, genaamd *Willem, Constant, Tobie* en *Primo*, bekend staande op den naam van D. W. G. HEEPKE en als het

eigendom van den Heedel J. D. VALLENTIJN, in Executie genomen.

Paramaribo den 13 Februarij 1839.

B. GOLLENSTEDE,
Exploiteur.

VENDU.

(7726) ☞ *HEDEN NAMIDDAG* om *vier* uren, ten huize van RIES & TABAK.

Paramaribo den 12 Februarij 1839.

(7366) Aangebragt per de Amerikaansche Schoener *Sailors Return*, Kapt. JAMES TINKER, van *New-York*:

IJS;

in de uitmuntste geconserveerde staat; — de geene die er van gedient wenschen te weezen, gelieve zich deswegens te adresseren bij

N. J. C. BAARS.

Paramaribo den 13 Februarij 1839.

L. D. J. VAN BOMMEL

(7723) Heeft met de *Mercurius*, Kapt. C. WESSELS en laatst aangekomene Schepen ontvangen:

Boter; Stolksche en Leidsche Kazen; gezouten Vleesch; Pekel en Rookspek in heele, halve, en kwart tonnen; Hammen; Saucijs de Bologne; Carbonade; pekel Tongen; Worst en Saucijsjes in vaatjes.

Wit en bruin Bier in oxhoofden, Forthon St. Estephe; Chateau d'Hautbrion; Pommies Agassac; Muscaat Wijn; Champagne Mousseux 1°. qualité; Rudesheimer en Geisenheimer Rhijnwijn in kistjes van 12 flesschen, Jenever in dubbelde kelders; rode en zwarte Bessen op Jenever, *verse* SELTSERWATER in ½ kruikjes.

Fijn Hollandsch Vlasjes en Bewlas Linnen; Servetgoed; geel wit en ruw Zeildoek; glanseed en fijn wit velijn POSTPAPIER; beste EAU DE COLOGNE; Kloosters en Handschuijtjes, enz.

PATENT en LIJN-OLIE in pullen; Loodwit; diverse soorten GLASWERK, GLAS, BUIKEN in alle grootten; PANTLOKKERS.

(7278) C. H. SLENGANDE is van voornemen voor eenen korten tijd, de Kolonie te verlaten.

Paramaribo den 12 Februarij 1839.

Mengelwerk.

Beleefdheid.

Veelal beschouwt men de beleefdheid niet als een maaksel, waarmede men zijne ware inzigten bedekt, want dit maaksel zoude al te doorschijnend wezen, maar als een vernis, dat onze ruwe of onbeschaafde behandeling eenigzins verbetert, of als eene gewoonte, die men niet de eerste reis zijn om te verlaten. Alsdan is de beleefdheid niet anders dan eene valsche munt, die slechts in schijn, schoon rader de weinige waarde dezelve heeft. Men zal iemand de schoonste betuigingen van vriendschap doen, hem de hand drukken, hem met de warmste geestdrift vereren, hem allerlei kleine diensten bewijzen; maar, wanneer dit alles niet uit het hart vloeit, is het van geringe waarde. Zoodanig gemeen, zoodanige beleefdheid laat zich altijd kennen, waarom? Het is onmogelijk, zich dezelve aan te leeren. Een al te hoffelijk mensch doet, dat u bevreemdt, tenzij wanneer een hartelijk woord hier op 't vervolg, dan alle hunne gekunstelde. In deze zin is beleefdheid niet anders dan de schijn der welwillendheid, dewijl men bij gebrek van waarachtige welwillendheid zijne toevlugt tot die schijn neemt, want de uitoefening dezer pligt gemakt van alle lastigheid, en maakt ons aangenaam in den omgang. Het uitgeleerd beminnen de plaats der ware goedvrucht, ruwheid en onbeschaafdheid, die van mannelijke veerkracht. Vriendschap verdwijnt voor toomeloze ijdelheid, en verlichting voor uitgedachte theorien en dwaze toepassingen.

Beleefdheid is dan veelal de schijn der welwillendheid. Zie slechts dien man, welke zijnen vriend bezoekt, en door hem met opene armen wordt ontvangen. Zij overtreffen elkander met wederzijdsche vriendschapsbetuigingen. De eene klaagt, dat hij den ander in zoo langen tijd niet gezien heeft; de andere beroept zich op zijne talrijke bezigheden, die hem niet nog duur laten en het hem tot dus verre geheel onmogelijk gemaakt, om zijnen besten vriend te bezoeken. Een kwartier gaat soms alzoo voorbij, zonder dat er eigenlijk iets gezegd is. Maar, zoo de waarheid u een oogenblik haren spiegel leende, om in het binnenste dezer twee menschen te lezen, zoudt gij verbaasd staan; want zoodra de een zich heeft laten aandienen, heeft de ander zijn gelaat in eene porseleinplooi getrokken; „wat is het lastig, denkt hij," dat men nimmer van bezoeken bevrijd kan blijven; ik las daar zulk een nuttig en aangenaam boek! moet ik dit voor eene vervelende en alledaagsche conversatie over het weder, over de bevalling van mevrouw N., den dood van C., het enlevement van mejufvrouw C. verruilen? Wat gaat mij dit alles aan, en waarom moet ik met de grootste belangstelling over zaken spreken, die reeds tien of twintig malen in mijne tegenwoordigheid herhaald zijn? Nu, het kan niet anders; men moet toch *beleefd* zijn. De andere vriend legt, op zijne beurt, alsdra dit bezoek af, zonder hetzelve als eenen wereldschen pligt beschouwd, waaraan hij zich niet kan onttrekken; maar hij haakt ook naar het oogenblik, wanneer hij, na dan afloop daarvan, vrijer zal ademen. Maar nauwelijks ontmoeten de beide vrienden elkander, of een glimp van vergenoegen doet hun gelaat opklaren; een gedwongen glimlach zweeft om hunne lippen, en dan is het, of zij alles voor elkander waren. Het zijn zeer *beleefde* menschen.

Onder de schoone sekse vooral in deze soort van beleefdheid zeer uitgebreid. De dames, meen gewoon dag om te reizen, verstaan deze kunst meesterlijk. Schijn-vriendschap is dus onder haar zeer in swang, en de beleefdheid wordt meestal in acht genomen. O wat hebben zij elkander lief! zou men zeggen, wanneer zij elkander hare kleine, voor haar zoo gewigtige geheimen toevertrouwen! Welke betuigingen wisselen tusschen haar gewisseld! Hare affaires (hare aandoeningen) prikken met hare wederzijdsche namen, in reuzen-of pentjes gestrikend. Maar te midden in het bijzijn dier ochtenden voor hare waardeerbare vriendin, en bekent men derzelver toilet of maaksel, dan kan zij zelve niet zelden veelbetekenend te glimlagchen, en hare op eene beschuldigende wijze te verschieten. Zegt men dat hare vriendin zich *jammer*, of dat hare kleeding veel te zwaarig is voor hare jaren, zij zal antwoorden: „maar vind gij niet, dat het haar goed staat? Mijnheer vindt het ook zeer lief bij haar aan haar kant, enz. enz."

Sommigen gelooven, dat het beleefd te zijn, het genoegzaam is enige uiterlijke vleijerijen op te disschen, en iemand dit of dat te gemoet te voeren, of op zijn phrasenmaar sprookjes te hebben uit verbeeld der wereldsche gebruiken van heden geleerd, en gelooven zich zijne professoren in het vak der beleefdheid. Zij vergeten dat de ware beleefdheid immer deugd in het hart moet, en niet anders dan een welwillendheid. Het is de verfoeijing van alle huichelarij, eigenbelang, en het dermate verwarde onderscheid, dat men tegenwoordig tusschen beleefdheid en deugd maakt, te vernietigen.

Eenige korte Uitmaaltijden tegen het Dutschen, Hypochondrij

Naar mate de dokters vermeren, des te meer zij zelve af. De een maakt den ander het werk zuur, de patiënten, over de vreemde weg. De eerste is dan met den patiënt bezig; de laatste met de patiëntie, tot dat er, in meer gelukkiger tijden, weder andere patiënten opdagen.

Ook hier schijnt de wereld het onderst boven gekeerd. In plaats, dat de patiënten troost vinden bij de docters, zoeken de docters dien bij de patiënten. *Hinc illae lacrymae*, wanneer des docters rekening komt. Hoe meer de lijders over hunne kwalen met den docter spraken, des te minder spreekt hij met hen. Vreest u, lijders! uwe ingenomenheid voor den docter te zeer te doen blijken, daar ge te vreezen hebt, dat hij zich te minder om u zal bekommeren. Hoe meer men hem zoekt, des te moeijelijker laten zij zich vinden. De toespraak der lijders zij evenredig aan de aanspraak van de docters. De gedragingen der docters, aantrent hunne patiënten, worden door uitwendige omstandigheden gewijzigd. Naar die omstandigheden zou men hen in drie klassen kunnen verdeelen: 1°. Docters te voet; 2°. Docters met een' brommer of tilbury; 3°. Docters met eene koets. De docters te voet maken het grootste gedeelte uit. Zij bezitten, op enkele uitzonderingen na, alles, behalve patiënten. Daarom zijn zij over het geheel bescheiden, en laten zich nog weinig op hunne kunde voorstaan. Zonder patiënten, dat wil veel is als zonder geld, weten zij de kunst verstaan, patiëntie te oefenen. Dat een gedeelte hunner de patiëntie verliest, is niet te verwonderen. Zonder patiënten en zonder geld; moet ten laatste het hoofd wel warm, de maag wel koud worden. Zie daar den weg tot de geleerdheid. Van daar zoo vele vertalingen, mededeelingen en werken, welker oorspronkelijkheid men aan den titel niet kan betwisten. Van daar het leggen van recensiën, gunstig of ongunstig, naar gelang de schrijver al dan niet onder de banier, welke aangeslagen, behoort. Van daar dat opleiden van zoo veel en luisteraars en professoraten, zonder dat men zich de moeite geeft, op hen in te studeren.

De docters met eene tilbury of brommer hebben eene deftiger houding, en een' ernstiger toon. Reeds te ver gevorderd, om naar den welstand te vragen van al de leden des huisgezins, bepalen zij hunne bezoeken tot den zieke. Zij spreken reeds een beschaafd, een gebiedend woord, verhalen gaarne van hunne voorderen en zijn vereenigd genoeg de treurige natuur op den achtergrond te plaatsen. Voor den wagen de gelaatkunde een minder benijdenswaardig goed. Zij draven en jagen minder om spoedig in het studeervertrek te komen, daarom hunne lijders bezoeken te schenken, die, zoo niet altijd noodzakelijk, dan toch altijd noodzakelijk zijn.

De docters met eene koets en de meest bevorregte en bevoorrechte. Zonder koets, geene achting; zonder achting, geen vertrouwen. Het vertrouwen op den docter komt uit de schaduw voor de koets.

Daarom dagt eindelijk u, braaf geleerde, geen praktijk;
Hij huurt een koets, men ziet hem eerst,
En dan . . . gaandeweg hij arm en rijk.

Wat dan zoude, vaag boeken! Het eenigste boek, dat de docter dagelijks in de hand moet nemen, is het boek der uitgaven, het boek der visiten. Dat te doen is genoeg, wanneer de docter geene koets heeft. Want de koets helpt meer dan de medicijnen; het is de koets en niet de docter, die de wonderen doet. De patiënt verhengt zich als bij de koets komt aanrijden; hij gevoelt zich benaauwd als de koets voor zijne deur staat, en gelooft zich reeds half hersteld na een gesprek, nadat zij verdwenen en de ziekenkamer; de koets van den docter bewaart hem toch voor het verdriet van spoedig ziek te worden, zeggen zij. Dan is den docters hoogste glorie, en zijn het nog noodige middel dat van een visitenboek en de koets te hebben gebruik maken. (*De Amsterdammer.*)

De Redactie, bij J. J. ENGELBRECHT.